

ECZ. NACİ DOĞAN'I ANDIK

NACİ DOĞAN'I ANDIK

Bugünkü Bursa Eczacı Odası'nın ve Bursa Eczacılar Kooperatifi'nin öncüsü, değerli büyüğümüz ve oda başkanımız Ecz. Naci Doğan'ı, aramızdan ayrılışının 17. yılında saygı ve özlemlerle andık. Emirsultan'daki kabrinde yapılan anma törenine, çok sayıda meslektaşımız katıldı. Kırmızı karanfiller bıraktık mezarına. 17 yıl, bir sinema şeridi gibi geçti gözlerimizin önünden. Özlemimiz katlanarak büyüyor, gün geçtikçe de büyüyecek. Türk insanının, Türk eczacısının Naci Doğan gibi düşünen ve üreten insanlara büyük gereksinimi var. Ve bir gerçekte var ki, yokluğuna alışamadık Naci ağabey!

ECZ. NACİ DOĞAN (1946-.....)

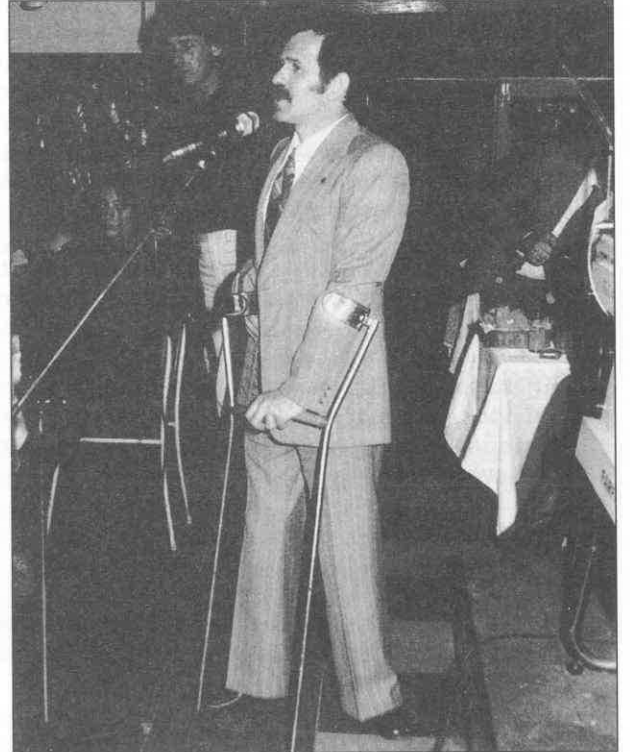
"Katledenler kadar,
gömütünde rahatsız
edenler de kör olmasalardı da
görselerdi seni...."

Aramızdan ayrılışının 17.Yıldönümünde
eksilmeyen saygımızla anıyoruz.

**7. BÖLGE BURSA ECZACI ODASI
YÖNETİM KURULU**

B-3369

7

NACİ AĞABEYE MEKTUP

Ecz. Nejat VARDAR

Sevgili Naci Ağabey

Biliyor musun 17 yıl olmuş ayrılalı, onyedi tane 365 gün. Oysa dün gibi herşey. Burhan'la eczanene gelip tanışmamız, değişik mekanlarda hatta, sazlı kahvedeki sohbetlerimiz, herşey dün gibi. Bizim deli fişekliğimize kızıp eleştirmen, hatta bazen kızıp azarlaman, senin yanında kendimizi olağanüstü güvende hissetmemiz!

Özel vitesli arabayı odanın kapısında bırakıp, parket-memi istediğinde, korku kaplardı içimi. Birkaç kez sarsmadan kaldıramazdım. Hala bir kırmızı Wolswagen gördüğümde bu duyguyu yaşıyorum, ama biliyor musun, o renk bir Wolswagen'i göremiyorum artık!

Bir sabah Arif kapımızı çalmıştı, alabildiğince telaşlı, alabildiğince üzüntülü Nejat dedi, Naci ağabeyin eczanesini bombalamışlar.

O günü yaşamımın en kötü günü sanmıştım, gençlik iştel

Oysa aynı tabloyu bir kez daha yaşadım kısa bir süre sonra, hem de inanılmaz bir acıyla. Arif, Naci ağabeyi vurmuşlar diyordu karşımda.

8 İnsan inanmak istemedi mi inanamıyor, Morgun kapısına dayanıp, ölmemiştir, ölemez diye çabaladık, sonra son bir kez olsun yüzünü görelim hiç değilse dedik, göstermediler.

Mahir'in sürekli ağlamama kızması, sen genel sekreterisin, Naci ağabeyin görevini sen yapacaksın, böyle bir anda ağlamaya hakkın yok, metin olmak zorundasın, telkinleri, ağlamakla, metin olmak, duygularla, mantık arasında yaşadığım kördöğüşü, hala bir fotoğraf gibi duruyor karşımda. Cenaze töreninde iki lafı biraraya getiremeyişi, gölgelerinden korkup telefonla başsağlığı dileyenler ve de dilemeyenler.

Eczaneleri kapatma kararı alışımız ve eczanelerin tek tek aranarak, "sizi de başkanınızın yanına göndeririz" tehditleri.

En fazla neye üzülüyorum, biliyor musun Naci ağabey, ölümünden hemen önce kızkardeşinin yanına tatile gitmiştin, erken de dönmüştün ya. Bir onbeş gün daha kalabilseydin keşke!

12 Eylül'le birlikte cinayet şebekelerinin görevi de bitiverdi çünkü.

Katilin ceza indirimlerinden ve aflardan yararlandı, yaptıkları yanında geziyor. Gerçi suçlu o değil tabii, asıl suçlular hiç içeri girmediler ki!

Susurluk'ta bir otomobil kazası oldu Naci ağabey. O günlerin suçluları bugünlerde ortaya çıkıyor. Ama o kadar

çok ki suçlular ve de o kadar yüksekteler ki, korkarım suçlar yine Mustafa Uca'ların üzerinde kalacak.

Anımsıyor musun, yeniden başkan adayı olabilmen için yeni ikna etmiştik seni. Senin, Nejat artık yetiştin deyişini, benimse hayır henüz yetişmedim, bizi bırakmaya hakkın yok diye yakarışlarımı.

Şimdi o sahneler hiç yaşanmıyor Naci ağabey. Toplumsallık, bireyselliğe yenik düşmeye başladı. İnsanlar artık topluma değil, kendilerine hizmet için bu tür görevlere talipler.

Bir de ne anımsıyorum biliyor musun, eczanende satmadığın bir dolu haşarat ilacını. İade de edemediğin halde, yararına inanmadığın için çöpe attığın onca sermayeyi. Bu düşüncelerde artık tükendi Naci ağabey, artık köşe dönücülük moda!

Sevgili Naci ağabey,

Odamız yıllardır kendi yerinde ve hep güzel şeyler yapılmaya çalışılıyor. Kooperatifimiz de çok güzel yerlere geldi. Son genel kurulumuzda, senin düşüncelerini, ilkelerini ve de misyonunu vesayet kabul eden bir kadro, senin anlayamayacağın yöntemlerle yönetime seçildi. Bunlar önemli değil, alışıcağız da, bir kişinin yaptıklarına alışamıyorum ve sana şikayet ediyorum. Sevgili kadeşin Mustafa Necati Doğan, senin misyonuna savaş açanların ön saflarında mücadelede. Radikal dincilerden oy istemeye bile gidebiliyor, başka bir Allah'ın kulu kalmamış gibi. Herkesin bu soyadının ağırlığını taşıyamayacağını anlıyorum. "Necati bizim ailemizin büyümeyen çocuğudur" diyerek gülümsemem de bugünkü gibi belleğimde. Bu davranışının, yaptığı bir yanlışın faturasını ödetmemizden kaynaklandığını da çok iyi biliyorum. Ancak sevgili Naci ağabey, bu çocuk, soyadının "Doğan" olduğunu unutmak hakkına sahip değil. Ne olur yardımcı ol!

Sevgili Naci ağabey,

Yakında oda seçimlerimiz var, yine çalışıyoruz, çalışacağız da! İlkelerini yaşatacağımızdan kuşkun olmasın.

29 Ağustos'ta yine birlikte olduk, hem de son yılların en kalabalık anma töreninde. Yıllardır eczacı olup mezarının yerini bilmeyenler, seninle ilgili bir anıyı dinlemeye tahammül edemeyenler, hepsi ordaydılar. Sıra sıra dizilip, fotoğraf da çektiler, seni ne kadar sevdiklerini dosta düşmana göstermek için. Malum oda seçimlerimiz var Naci ağabey, seni sevenlerin oy potansiyeli de hala yüksek!

Sevgili Naci ağabey,

Bu satırlarımla seni üzmem istemedim. Seni duyabilsem, "üzülmenin değil, mücadele etmenin zamanı" diye yanıt vereceğini de iyi biliyorum. Sen yine de takma kafanı. İnançlarını, ilkelerini, misyonunu sürdüreceğ yeteri kadar inançlı insan, hala var. Birlikte yine çok güzel günlerimiz olacak. Rahat uyu!